

וכמה שוטרים מושוטטים בעולם, ואותו הدين גשלם. ועל כן הממנה הזה עומד לעין בפקדים ולהתקין הנගות הפקדים טרם שיצאו מהפחה הזה, והפחה הזה הוא פתח הדורים.

הפטחה השני, זהו פתח שחמים ומוח תלויים בו, מושום שהפטחה הזה חותמים תחתיות של כל הפקדים. שפין שהפקדים נתנו בראשי, שמש אחד מזפן, ששמו גוריא"ל, ונוטל פתקים בפתח השני הזה, ושם חותמים אותו. ממנה אחד עומד על אותו הפתח, ושם עזריא"ל, וכל פתח ופתח נקרא על שם אותו המῆנה שנפקד עליו. תחת שלטונו, ומה ידו של המῆנה הזה שני שיטים, וששים (טריה) סנורי"א עדריא"ל. אחד מימין ואחד משמאלו. אותו שמיין, בו תלויים החיים. והואו של השמאלו, בו פלי הפטה. ושני חותמות ביריהם - חותם חיים וחותם מוות. זה עומד לצד זה,

זהו הפטחה סתום כל ימות השנה, ובימי שבת ובימי החידש נפתח, להראות חיים באוטו החותם שטלויים בו חיים, מושום ששבת וחידש מתקדים בהם חותם החיים. וביום הפטורים, של ישראל עוזרים בהפנות ובקשות ומשתדרים בעבודת רפונם, אותו הפטחה סתום, עד שעת המῆנה. כיוון שעוברת תפלת המנחה אז, ממוקם בית הדין של היכל הזכות יוצא אויר אחד, והפטחה הזה נפתח, והמῆנה הזה של היכל הזה עומד, ואוטם שני שיטים, אחד מימין ואחד משמאלו, וחותמות החיים והפטות ביריהם וכל פתקי העולם לפניום, ואן חותמים - הן לחיים הן למorta. וזהו פתח המזורה.

הפטחה, עד שעתה דעתך דמנחה. כיון דאעבר hei ai צלotta דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דמנחה, חד אוירא נפקא, ופתחה דא אתפתח, והאי ממנה דהיכלא חד מימי"א, ואינון תרין שמשין חד מימי"א וחד משמאלא, וחותמי דחימים ומota בידיהו, וכל פתקין דעלמא קמייהו, וכדין אחתיינו הן לחיים הן למorta. ודא הוא פתחה דמזרה.

וההוא דינא אשתלים, ועל דא, ממנה דא קיימא לעינא בפקין, ולאתקנא נימוסי פתקין, עד לא נפקו מהאי פתחא, והאי פתחא איהו פתחא דדרום.

פתחה תניינה, דא פתחא דחין ומותין פלין ביה, בגין דהאי פתחא, מתמין תמיין דכל פתקין, דכינוי דפקין אתקנו כדיין יאות, חד שמשא זמין, גורייא"ל שמייה, ונטיל פתקין בהאי פתחא תניינה, ומן מתמין להו. ממנה חדא קיימא על ההוא פתחא, ועריא"ל שמייה, וכל פתחא ופתחה אתקרי על שמא דההוא ממנה דאתפקדא עליה. האי ממנה תחות שולטניה, ותחות ידיה, תרין שמשין דישמשון (פ"א טרייה) סנורי"א, עדריא"ל. חד מימי"א וחד משמאלא. ההוא מימי"א, ביה פלין חין. וההוא דשמאלא, ביה פלי מותא. ותרין חותמין בידיה, חותם חיים וחותם מוות. דא קאים לסתרא דא.

האי פתחא סתים כל יומי שטא, וביום דשbeta, וביום דחידש אתפתח, לאחיזאה חיים בההוא חותמא, דתליין ביה חיים, בגין דשבת וחידש חותמא דחיים אתקאים בהו.

ביום דכפורי, דישראל בלהו קיימי בצלותין ובעתין, ומשתדרי בפולחנא דמאריחון, סתים ההוא

פתחה, עד שעתה דעתך דצלotta דמנחה. כיון דאעבר hei ai צלotta דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דמנחה, חד אוירא נפקא, ופתחה דא אתפתח, והאי ממנה דהיכלא חד מימי"א, ואינון תרין שמשין חד מימי"א וחד משמאלא, וחותמי דחימים ומota בידיהו, וכל פתקין דעלמא קמייהו, וכדין אחתיינו הן לחיים הן למorta. ודא הוא פתחה דמזרה.